

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORIJA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

FEDRINA LJUBAV

SARAH KANE

Preveo Oliver Frljić

Likovi

Gomila

HIPOLIT
DOKTOR
FEDRA
STROFE
SVEĆENIK
TEZEJ

ČOVJEK 1
ŽENA 1
DIJETE
ŽENA 2
ČOVJEK 2
POLICAJAC 1
POLICAJAC 2

Prva scena

Kraljevska palača.

Hipolit sjedi u zamračenoj sobi i gleda televiziju.

Izvaljen je na sofa i okružen skupim elektroničkim igračkama, praznim vrećicama čipsa i slatkiša, razbacanim prljavim čarapama i donjim rubljem.

Jede hamburger, oči su mu fiksirane na svjetlucanje holivudskog filma.

Šmrče.

Osjeća da će kihnuti i trlja nos da to zaustavi.

Još uvijek ga iritira.

Pogledava po sobi i uzima jednu čarapu.

Pažljivo je pregledava, a onda istrese nos u nju.

Baca je na pod i nastavlja jesti hamburger.

Film postaje jako nasilan.

Hipolit ravnodušno gleda.

Diže još jednu čarapu, pregledava je i odbaci.

Diže još jednu, pregledava je i zaključuje da je dobra.

Stavlja penis u nju i masturbira dok ne svrši bez traga zadovoljstva.

Skida je i baca na pod.

Počinje jesti novi hamburger.

Druga scena

LIJEČNIK: Depresivan je.

FEDRA: Znam.

LIJEČNIK: Trebao bi promijeniti dijete. Ne može živjeti na hamburgerima i maslacu od kikirikija.

FEDRA: Znam.

LIJEČNIK: I povremeno operite njegovu odjeću. Smrdi.

FEDRA: Znam. To sam vam ja i rekla.

LIJEČNIK: Što radi po cijeli dan?

FEDRA: Spava.

LIJEČNIK: Mislim, kad ustane.

FEDRA: Gleda filmove. Seksa se.

LIJEČNIK: Izlazi li van?

FEDRA: Ne. Telefonira ljudima. Oni dođu. Seksaju se i odu.

LIJEČNIK: Žene?

FEDRA: Hipolit nije gay.

LIJEČNIK: Trebao bi očistiti sobu i početi malo vježbati.

FEDRA: To mi je mogla reći i moja majka. Mislila sam da ćete vi pomoći.

LIJEČNIK: On si mora sam pomoći.

FEDRA: Koliko vas plaćamo?

LIJEČNIK: Klinički je sve u redu. Ako ostaje do četiri u krevetu, normalno je da se osjeća kako se osjeća. Treba mu hobi.

FEDRA: Ima on hobije.

LIJEČNIK: Seksa li se s vama?

FEDRA: Molim?

LIJEČNIK: Seksa li se s vama?

FEDRA: Ja sam mu pomajka. Mi smo kraljevska obitelj.

LIJEČNIK: Ne želim biti nepristojan, ali tko su ljudi s kojima se seksa? Plaća li im?

FEDRA: Ja to stvarno ne znam.

LIJEČNIK: Mora im plaćati.

FEDRA: Jako je popularan.

LIJEČNIK: Zašto?

FEDRA: Zabavan je.

LIJEČNIK: Jeste li zaljubljeni u njega?

FEDRA: Ja sam udana za njegova oca.

LIJEČNIK: Ima li prijatelja?

FEDRA: On je princ.

LIJEČNIK: Da, ali ima li prijatelja?

FEDRA: Zašto to ne pitate njega?

LIJEČNIK: Pitao sam. Sada pitam vas. Ima li prijatelja?

FEDRA: Naravno da ima.

LIJEČNIK: Koga?

FEDRA: Jeste li vi uopće razgovarali s njim?

LIJEČNIK: Nije baš puno toga rekao.

FEDRA: Ja sam mu prijatelj. Sa mnom razgovara.

LIJEČNIK: O čemu?

FEDRA: O svemu.

Liječnik je gleda.

FEDRA: Jako smo bliski.

LIJEČNIK: Aha. I što vi mislite?

FEDRA: Ja mislim da je moj sin bolestan. Mislim da biste trebali pomoći. Mislim da bi nakon šest godina studija i trideset godina iskustva kraljevski liječnik trebao doći s nečim boljim od toga da on treba smršaviti.

LIJEČNIK: Tko se brine o svemu dok vam je muž odsutan?

FEDRA: Ja. Moja kćerka.

LIJEČNIK: Kad se on vraća?

FEDRA: Nemam pojma.

LIJEČNIK: Jeste li još uvijek zaljubljeni u njega?

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORUA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

FEDRA: Naravno. Nisam ga vidjela od našeg vjenčanja.

LIJEČNIK: Mora da ste jako usamljeni.

FEDRA: Imam svoju djecu.

LIJEČNIK: Možda vašem sinu nedostaje otac.

FEDRA: Sumnjam.

LIJEČNIK: Možda mu nedostaje njegova prava majka.

Fedra ga gleda.

LIJEČNIK: To, naravno, nije komentar na vas kao zamjenu, ali između vas ipak ne postoji krvna veza. Ja samo nagađam.

FEDRA: Potpuno.

LIJEČNIK: Ipak je on malo prestar da bi se osjećao siročem.

FEDRA: Nisam vas tražila da nagađate. Tražila sam dijagnozu. I tretman.

LIJEČNIK: Normalno je da se osjeća potištenim, rođen dan mu je.

FEDRA: Ovako se ponaša već mjesecima.

LIJEČNIK: Medicinski je s njim sve u redu.

FEDRA: Medicinski?

LIJEČNIK: Samo je jako neugodan. I zbog toga neizlječiv. Žao mi je.

FEDRA: Ne znam što da radim.

LIJEČNIK: Prebolite ga.

Treća scena

Strofe radi.

Fedra ulazi.

STROFE: Majko.

FEDRA: Odlazi odjebi ne diraj me ne obraćaj mi se ostani sa mnom.

STROFE: Što je bilo?

FEDRA: Ništa. Ništa nije bilo.

STROFE: Vidim.

FEDRA: Jesi li ikad pomislila, pomislila da će ti se srce raspuknuti?

STROFE: Ne.

FEDRA: Poželjela da si mogla razrezati grudi, iščupati ga da bi zaustavila bol?

STROFE: To bi te ubilo.

FEDRA: Ovo me ubija.

STROFE: Ne. Samo se tako osjećaš.

FEDRA: Koplje me u boku žeže.

STROFE: Hipolit.

Fedra vrišti.

STROFE: Zaljubljena si u njega.

FEDRA (*Smije se hysterično.*): O čemu ti pričaš?

STROFE: Opsjednuta.

FEDRA: Ne.

Strofe je gleda.

FEDRA: Zar je tako očito?

STROFE: Ja sam ti kći.

FEDRA: Misliš da je zgodan?

STROFE: Mislila sam.

FEDRA: Što se promijenilo?

STROFE: Upoznala sam ga.

FEDRA: Ne sviđa ti se?

STROFE: Ne osobito.

FEDRA: Ne sviđa ti se Hipolit?

STROFE: Ne, ne zapravo.

FEDRA: Svi vole Hipolita.

STROFE: Ja živim s njim.

FEDRA: Ovo je velika kuća.

STROFE: On je velik čovjek.

FEDRA: Prije ste se družili.

STROFE: Iscrpio me.

FEDRA: Tebi je dosta Hipolita.

STROFE: Dosadan mi je.

FEDRA: Dosadan ti je?

STROFE: Seronja.

FEDRA: Zašto? Svi ga vole.

STROFE: Znam.

FEDRA: Ja znam u kojoj je sobi.

STROFE: Nikada se ne miče.

FEDRA: Čujem ga kroz zidove. Osjećam ga. Čujem mu kucanje srca.

STROFE: Zašto si ne nađeš ljubavnika i zaboraviš na njega?

FEDRA: Između nas nešto postoji, nešto jebeno strašno postoji. Zar ne osjećaš? Gori. Značilo je. Bili smo. Značilo je.

STROFE: Ne.

FEDRA: Zbližilo nas je.

STROFE: Mlađi je od tebe dvadeset godina.

FEDRA: Želim ući u njega, otkriti ga.

STROFE: To nije zdravo.

FEDRA: Nije mi sin.

STROFE: Udata si mu za oca.

FEDRA: Neće se vratiti, prezauzet je svojom besposlenošću.

STROFE: Majko, ako netko sazna...

FEDRA: Ne mogu odbaciti nešto ovako veliko.

STROFE: Nije baš ugodan prema ljudima nakon što spava s njima. Vidjela sam.

FEDRA: Pomoći će mi da ga zaboravim.

STROFE: Odnosi se prema njima kao da su govna.

FEDRA: Ne mogu to isključiti. Ne mogu to slomiti. Ne mogu. Budim se s tim, peče me. Čini mi se da ću se raspucati koliko ga želim. Pričam s njim. On priča sa mnom. Znaš, mi, mi se poznajemo jako dobro. Povjerava mi se, jako smo bliski. Pričamo o seksu i koliko ga deprimira, i ja znam...

STROFE: Nemoj se zavaravati da ćeš ga ti izliječiti.

FEDRA: Znam da bi, ako bi to bio netko tko te doista volio, doista volio...

STROFE: On je otrov.

FEDRA: Volio dok ne izgori.

STROFE: Vole ga. Svi ga vole. Zato ih i prezire. S tobom neće biti drugačije.

FEDRA: I ti si mogla osjetiti takvo zadovoljstvo.

STROFE: Majko, to sam ja, Strofe, tvoja kći. Pogledaj me. Molim te. Zaboravi to. Zbog mene.

FEDRA: Zbog tebe?

STROFE: Ni o čemu drugom više ne govoriš. Ne radiš. Samo o njemu misliš, ali ne vidiš kakav je.

FEDRA: Ne govorim stalno o njemu.

STROFE: Ne. Većinu vremena si s njim. I kad nisi s njim, ti si s njim. I tek povremeno, kad se sjetiš da si rodila mene, a ne njega, govoriš mi da je on bolestan.

FEDRA: Zabrinuta sam za njega.

STROFE: To si rekla. Javi se liječniku.

FEDRA: On...

STROFE: Zbog sebe, ne zbog njega.

FEDRA: Sa mnom je sve u redu. Ne znam što da radim.

STROFE: Kloni ga se, idi i pridruži se Tezeju, pojebi nekog drugog, što god treba.

FEDRA: Ne mogu.

STROFE: Možeš imati koga god želiš.

FEDRA: Želim njega.

STROFE: Osim njega.

FEDRA: Koga god želim osim onog koga želim.

STROFE: Jesi li se ikad jebala s nekim više od jedanput?

FEDRA: Ovo je drugačije.

STROFE: Majko, ova obitelj...

FEDRA: Znam.

STROFE: Ako bi itko saznao...

FEDRA: Znam, znam.

STROFE: To je izgovor koji traže.

Rastrgli bi nas na ulici.

FEDRA: Da, da, ne, ti si u pravu, da.

STROFE: Pomisli na Tezeja. Zašto si se udala za njega?

FEDRA: Ne sjećam se.

STROFE: Onda se sjeti mog oca.

FEDRA: Znam.

STROFE: Što bi on pomislio?

FEDRA: On bi...

STROFE: Upravo tako. Ne možeš to učiniti. Čak ni misliti o tome.

FEDRA: Ne.

STROFE: On je seksualna katastrofa.

FEDRA: Da, ja...

STROFE: Nitko ne mora znati. Nitko ne mora znati.

FEDRA: U pravu si, ja...

STROFE: Nitko ne mora znati

FEDRA: Ne.

STROFE: Čak ni Hipolit.

FEDRA: Ne.

STROFE: Što ćeš napraviti?

FEDRA: Preboljeti ga.

Četvrta scena

Hipolit gleda televiziju stišana tona.

Igra se autom na daljinsko upravljanje.

Auto zuji po sobi.

On bulji od auta do televizije, očito se ne zadovoljava jući nijednim.

Jede iz vrećice probranih slatkiša koja mu je u krilu.

Fedra ulazi noseći mnoštvo zamotanih darova.

Kratko zastaje gledajući ga.

On je ne gleda.

Fedra ide dalje u sobu.

Spušta darove i počinje spremati sobu – kupi čarape i gaće i traži kamo bi ih stavila. Nema gdje pa ih vraća na pod.

Kupi prazne vrećice čipsa i slatkiša i baca ih u kantu.

Hipolit sve vrijeme gleda televiziju.

Fedra odlazi upaliti jače svjetlo.

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORUA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

HIPOLIT: Kad si se zadnji put jebala?
FEDRA: To nije pitanje koje ćeš postaviti pomajci?
HIPOLIT: Znači ne s Tezejem. Nemoj umišljati da on ostaje suh.
FEDRA: Voljela bi da ga zoveš ocem.
HIPOLIT: Svi žele kraljevski kurac, bar ja znam.
FEDRA: Što gledaš?
HIPOLIT: Ili kraljevsku pičku, ako ti je to draže.

Fedra ne odgovara.

HIPOLIT: Vijesti. Još jedno silovanje. Ubijeno dijete. Rat negdje. Nekoliko tisuća radnih mjesta propalo. Ali sve to nije važno jer je danas kraljevski rođendan.
FEDRA: Zašto ne ideš na demonstracije kao svi ostali?
HIPOLIT: Briga me.

Tišina.

Hipolit se igra s autom.

HIPOLIT: Jesu li ovi za mene? A za koga bi, jebote, drugog bili.
FEDRA: Ljudi su ih donijeli do ulaza. Mislim da su ti ih htjeli dati osobno. Fotografirati.
HIPOLIT: Oni su sirotinja.
FEDRA: Da, zar to nije dražesno?
HIPOLIT: Revoltirajuće. (*Otvara dar.*) Koji ću kurac s ovim sranjima? Što je ovo? (*Trese dar.*) Pismo-bomba. Riješi se ovog sranja, daj ga Caritasu, meni ne treba.
FEDRA: To je znak njihova poštovanja.
HIPOLIT: Manje nego prošle godine.
FEDRA: Kako si proveo rođendan?
HIPOLIT: Dobro, ako se izuzme neka pička koja mi grebe motor.
FEDRA: Ti ne voziš.
HIPOLIT: Sad ne mogu jer je izgripan. Znak njihova neposluha.

Tišina.

Hipolit se igra s autom.

FEDRA: Tko ti je to dao?
HIPOLIT: Sam sam si dao. To je jedini način da budem siguran da ću dobiti što želim. Zamotao sam ga i sve ostalo.

Tišina, osim TV-a i auta.

FEDRA: Što je s tobom?
HIPOLIT: Što je sa mnom? Hoćeš slatkiša?
FEDRA: Ja...
Ne. Hvala.

Kad si se zadnji put...
Što si me pitao?

HIPOLIT: Jebao.
FEDRA: Da.
HIPOLIT: Ne znam. Zadnji put kad sam izašao. Kad je to bilo?
FEDRA: Prije nekoliko mjeseci.
HIPOLIT: Stvarno? Ne. Netko je svratio. Debela pička. Čudno je mirisala. A jebao sam i nekog čovjeka u vrtu.
FEDRA: Muškarca?
HIPOLIT: Čini mi se. Tako je izgledao, ali nikad nisi siguran.

Tišina.

HIPOLIT: Sad me mrziš?
FEDRA: Ne, naravno.

Tišina.

HIPOLIT: Onda, gdje je moj dar?
FEDRA: Čuvam ti ga.
HIPOLIT: Zašto, za sljedeću godinu?
FEDRA: Ne. Dat ću ti ga poslije.
HIPOLIT: Kada?
FEDRA: Uskoro.
HIPOLIT: A zašto ne sada?
FEDRA: Uskoro. Obećajem. Uskoro.

Gledaju se u tišini.

Hipolit makne pogled.

Šmrče.

Diže čarapu i razgleda je.

Njuši je.

FEDRA: To je odvratno.
HIPOLIT: Što?
FEDRA: Istresati nos u čarapu.
HIPOLIT: Samo nakon što provjerim da njome nisam već očistio drkotinu. I operem ih. Prije nego ih obučem.

Tišina.

Hipolit zabija auto u zid.

HIPOLIT: Koji je tebi?
FEDRA: Kako to misliš?
HIPOLIT: Ja sam se rodio u ovim govovima, ti si se udala za njih. Je li bio dobar jebač? Mora da je bio jebeno dobar. Svatko u zemlji obilazi oko tvoje pičke i ti si izabrala Tezeja, čovjeka naroda, kojeg drkadžiju.
FEDRA: Uvijek mi govoriš samo o seksu.

HIPOLIT: To mi je glavni interes.

FEDRA: Mislila sam da ga mrziš.

HIPOLIT: Mrzim ljude.

FEDRA: Oni tebe ne mrze.

HIPOLIT: Ne, oni mi kupuju pizdarije.

FEDRA: Mislila sam...

HIPOLIT: Znam što si mislila. U pravu si. Ženama sam privlačniji otkad sam se udebljao. Misle da mora postojati neka tajna.

Ispuhuje nos u čarapu i baca je.

Debeo sam. Odvratani sam. Jadan sam. Ali se stalno seksam. Zato...

Fedra ne odgovara.

HIPOLIT: Hajde, Majko, ti reci zašto.

FEDRA: Ne zovi me tako.

HIPOLIT: Zato. Mora da sam jako dobar u tome. Ha?

PREMIJERE

RAZGOVOR

Fedra ne odgovara.

FESTIVALI

HIPOLIT: Zašto te ne bih zvao majko, Majko? Mislio sam da se to traži. Jedna velika sretna obitelj. Jedina ikad popularna kraljevska obitelj. Ili se možda zbog toga osjećaš starom?

VOX

HISTRIONIS

Fedra ne odgovara.

AKTUALNOSTI

TEORIJA

HIPOLIT: Sad me mrziš?

NOVE KNJIGE

FEDRA: Zašto želiš da te mrzim?

SJEĆANJA

HIPOLIT: Ne znam. Ali hoćeš. Na kraju.

DRAMA

FEDRA: Nikada.

HIPOLIT: Svi me mrze.

FEDRA: Ja ne.

Bulje jedno u drugo.

Hipolit makne pogled.

HIPOLIT: Zašto ne ideš razgovarati sa Strofe? Ona je tvoje dijete, a ne ja. Otkud sva ova zabrinutost za mene?

FEDRA: Volim te.

Tišina.

HIPOLIT: Zašto?

FEDRA: Težak si. Mušičav, ciničan, gorak, debeo, dekadentan, razmažen. Po cijeli dan ležiš u krevetu, a onda cijelu noć gledaš TV, bauljaš po ovoj kući ne misleći ni o kome. Boli te. Obožavam te.

HIPOLIT: Nije baš najlogičnije.

FEDRA: Nije ni ljubav.

Hipolit i Fedra gledaju se u tišini.

On se vraća televiziji i autu.

FEDRA: Jesi li ikada razmišljao da se seksaš sa mnom?

HIPOLIT: Mislim o seksanju sa svakim.

FEDRA: Bi li te to učinilo sretnim?

HIPOLIT: Mislim da nisi našla baš pravu riječ.

FEDRA: Ne, ali...

Bi li uživao?

HIPOLIT: Ne. Nikada ne uživam.

FEDRA: Zašto to onda radiš?

HIPOLIT: Život je predug.

FEDRA: Mislim da bi uživao. Sa mnom.

HIPOLIT: Sigurno ima ljudi koji uživaju. Uživaju u tome. Imaju život.

FEDRA: Ti imaš život.

HIPOLIT: Ne. Ispunjavam si vrijeme. Čekam.

FEDRA: Što?

HIPOLIT: Ne znam. Da se nešto dogodi.

FEDRA: Ovo se događa.

HIPOLIT: Ne događa.

FEDRA: Sada.

HIPOLIT: Do tada. Ispuni ga pizdarijama. Tričarije, zalogaji i nakloni, Isuse, pomozmi nam.

FEDRA: Ispuni ga sa mnom.

HIPOLIT: Neki ljudi imaju život. Oni ne broje dane, oni žive. Sretni. S voljenim. Mrzim ih.

FEDRA: Zašto?

HIPOLIT: Pada mrak. Bogu hvala, dan je skoro gotov.

Duga tišina.

HIPOLIT: Pojebemo li se, nećemo više nikada razgovarati.

FEDRA: Ja nisam takva.

HIPOLIT: Ja jesam.

FEDRA: Ja nisam.

FEDRA: Naravno da jesi.

Bulje jedno u drugo.

FEDRA: Zaljubljena sam u tebe.

HIPOLIT: Zašto?

FEDRA: Uzbuđuješ me.

Tišina.

FEDRA: Hoćeš sada svoj dar?

Hipolit je gleda. Onda se okreće TV-u.

Tišina.

FEDRA: Ne znam što da radim.

HIPOLIT: Idi. Očito je to jedino što možeš napraviti.

Oboje bulje u TV.

Iznenada, Fedra krene prema Hipolitu.

On je ne gleda.

Ona mu skida hlače i izvodi felatio.

On sve vrijeme gleda ekran i jede slatkiše.

Prije nego što će svršiti, ispušta glas.

Fedra počinje micati glavom – on je gura natrag i svršava joj u usta ne prekidajući gledati televiziju.

Pušta joj glavu.

Fedra sjedne i gleda televiziju.

Duga tišina koju prekida samo šuškanje Hipolitove vrećice sa slatkišima.

Fedra plače.

HIPOLIT: Eto ga. Misterij je gotov.

Tišina.

FEDRA: Hoćeš biti ljubomoran?

HIPOLIT: Na što?

FEDRA: Kad ti se otac vrati.

HIPOLIT: Kakve to veze ima sa mnom?

FEDRA: Nikad prije nisam bila nevjerna.

HIPOLIT: To je bilo više nego očito.

FEDRA: Žao mi je.

HIPOLIT: Bilo je i gorih.

FEDRA: Napravila sam to jer sam zaljubljena u tebe.

HIPOLIT: Nemoj. Ne volim to.

FEDRA: Htjela bih da se ovo ponovi.

HIPOLIT: Ne, ne bi.

FEDRA: Bih.

HIPOLIT: Zašto?

FEDRA: Zbog užitka?

HIPOLIT: Ti si u tome uživala?

FEDRA: Želim biti s tobom.

HIPOLIT: Ali, jesi li uživala?

Fedra ne odgovara.

HIPOLIT: Ne. Odvratno ti je kao i meni, samo kad bi htjela priznati.

FEDRA: Htjela sam ti vidjeti lice kad svršavaš.

HIPOLIT: Zašto?

FEDRA: Htjela bih te vidjeti kad se izgubiš.

HIPOLIT: Nije to baš neki prizor.

FEDRA: Zašto, kako izgledaš?

HIPOLIT: Glupo, kao i svatko kad jebe.

FEDRA: Volim te.

HIPOLIT: Ne.

FEDRA: Tako puno.

HIPOLIT: Čak me ni ne poznaješ.

FEDRA: Hoću da me dovedeš do orgazma.

HIPOLIT: Ne podnosim postkoitalno čavljanje.

Nikada ništa za reći.

FEDRA: Želim te...

HIPOLIT: Ne radi se o meni.

FEDRA: Želim.

HIPOLIT: Jebi nekog drugog i zamisli da sam to ja. Ne bi trebalo biti teško, svi izgledaju isto kad svršavaju.

FEDRA: Ne kad te zapale.

HIPOLIT: Mene nitko ne zapali.

FEDRA: A ta žena?

Tišina.

Hipolit gleda.

HIPOLIT: Molim?

FEDRA: Lena, zar niste...

HIPOLIT: (*Hvata je za vrat.*): Da je nikada više nisi spomenula. Da mi nikada više nisi izgovorila njezino ime, ne obraćaj joj se, da nisi čak ni pomislila na nju, razumiješ? Razumiješ?

Fedra kima glavom.

HIPOLIT: Nitko me nije zapalio, nitko me ne dira. Zato ne pokušavaj.

Pušta je.

Tišina.

FEDRA: Zašto se seksaš ako toliko mrziš seks?

HIPOLIT: Dosadno mi je.

FEDRA: Mislila sam da si nekad bio dobar u tome. Jesu li svi ovako razočarani?

HIPOLIT: Ne kad se potrudim.

FEDRA: Kad se potruđiš?

HIPOLIT: Ne više.

FEDRA: Zašto ne?

HIPOLIT: Dosadno je.

FEDRA: Isti si kao otac.

HIPOLIT: To je rekla i tvoja kćerka.

Udarac, a onda ga Fedra pljusne najjače što može.

HIPOLIT: Manje je strastvena, ali ima više prakse.

Uvijek sam za tehniku.

FEDRA: Je li ona svršila?

HIPOLIT: Jeste.

Fedra želi progovoriti, ali ne može.

HIPOLIT: Sad je gotovo. Shvati. Ne može se više ponoviti.

FEDRA: Zašto ne?

HIPOLIT: Ne bi bilo do mene. Nikada i nije.

FEDRA: Ne možeš me natjerati da te ne volim.

HIPOLIT: Mogu.

FEDRA: Ne. Ti si živ.

HIPOLIT: Probudi se.

FEDRA: Izgaram za tobom.

HIPOLIT: Sad si me imala, idi sad jebi nekog drugog.

Tišina.

FEDRA: Hoću li te opet vidjeti?

HIPOLIT: Znaš gdje sam.

Tišina.

HIPOLIT: Sad ću dobiti dar?

FEDRA (*Otvori usta, ali ne može odmah izgovoriti.*): Ti si bezosjećajno kopile.

HIPOLIT: Točno.

Fedra pođe izlaziti.

HIPOLIT: Fedra.

Fedra ga gleda.

HIPOLIT: Posjeti liječnika. Imam gonoreju.

Fedra otvori usta, bez glasa.

HIPOLIT: Sad me mrziš?

FEDRA (*Pokušava nešto izgovoriti. Duga tišina.*): Ne. Zašto ti mene mrziš?

HIPOLIT: Zato što ti mrziš samu sebe.

Fedra odlazi.

Peta scena

Hipolit stoji ispred ogledala isplažena jezika.

Ulazi Strofe.

STROFE: Sakrij se.

HIPOLIT: Zeleni jezik.

STROFE: Sakrij se, idiote.

Hipolit se okreće prema njoj i pokazuje joj jezik.

HIPOLIT: Jebem ti mahovinu. Na jeziku mi je prst pleurokoka. Izgleda kao površina zida.

STROFE: Hipolite.

HIPOLIT: Pokazao sam ga momčini u zahodu, ali me je svejedno htio pojebati.

STROFE: Jesi li gledao kroz prozor?

HIPOLIT: Odvaratan smrad.

STROFE: Pogledaj.

HIPOLIT: Nisam te vidio sto godina, kako si?

STROFE: Gorim.

HIPOLIT: Tko bi rekao da živimo u istoj kući.

STROFE: Jebote, sakrij se.

HIPOLIT: Zašto, što sam napravio?

STROFE: Moja majka optužila te da si je silovao.

HIPOLIT: Je li? Kako je to uzbudljivo.

STROFE: Ne šalim se.

HIPOLIT: Siguran sam.

STROFE: Jesi li?

HIPOLIT: Što?

STROFE: Jesi li je silovao?

HIPOLIT: Ne znam. Što to znači?

STROFE: Jesi li se seksao s njom?

HIPOLIT: A to.

Zar je važno?

STROFE: Zar je važno?

HIPOLIT: Zar je važno.

STROFE: Da.

HIPOLIT: Zašto?

STROFE: Zašto?

HIPOLIT: Da, zašto? Bilo bi lijepo kad ne bi ponavljala sve što kažem. Zašto?

STROFE: Ona mi je majka.

HIPOLIT: Pa?

STROFE: Moja majka kaže da je silovana.

Kaže da si je ti silovao.

Hoću znati jesi li se seksao s mojom majkom.

HIPOLIT: Zato što ti je majka ili zato što se bojiš što će ljudi reći?

STROFE: Zato što mi je majka.

HIPOLIT: Zato što me još uvijek želiš ili zato što želiš znati je li bila bolja od tebe?

STROFE: Zato što mi je majka.

HIPOLIT: Zato što ti je majka.

STROFE: Jesi li se seksao s njom?

HIPOLIT: Ne bih rekao.

STROFE: Je li bilo ikakva seksualnog kontakta između tebe i moje majke?

HIPOLIT: Seksualnog kontakta?

STROFE: Znaš točno na što mislim.

HIPOLIT: Što si se naoštrila, Strofe.
STROFE: Je li ona to željela raditi?
HIPOLIT: Trebala si biti odvjernica.
STROFE: Jesi li je natjerao?
HIPOLIT: Samo gubiš vrijeme kao lažna princeza.
STROFE: Jesi li je prisilio?
HIPOLIT: Jesam li tebe prisilio?
STROFE: Nema riječi da se opiše to što si meni napravio.
HIPOLIT: Onda je silovanje ipak najbolji opis koji ona može dati. Ja. Silovatelj. Krenulo mi je.
STROFE: Hipolite.
HIPOLIT: Na kraju krajeva, i nije tako dosadno.
STROFE: Objesit će te zbog ovoga.
HIPOLIT: Misliš?
STROFE: Ako si to napravio, ja ću im pomoći.
HIPOLIT: Naravno. Napokon, nisi mi sestra. Jedna od mojih žrtava.
STROFE: Ako nisi, stat ću uz tebe.
HIPOLIT: Silovatelj?
STROFE: Gorjeti s tobom.
HIPOLIT: Zašto?
STROFE: Zbog obitelji.
HIPOLIT: Aha.
STROFE: Ti si mi brat.
HIPOLIT: Nisam.
STROFE: Meni jesi.
HIPOLIT: Čudno. Jedina osoba u ovoj obitelji koja nema pravo na njezinu povijest bolesno joj je odana. Jadnog li roda koji želi biti ono što ona nikada neće.
STROFE: Umrijet ću za ovu obitelj.
HIPOLIT: Da. Najvjerojatnije hoćeš.
Rekao sam joj za nas.
STROFE: Što si napravio?
HIPOLIT: Da. I spomenuo sam da si bila s njezinim mužem.
STROFE: Ne.
HIPOLIT: Nisam rekao da si ga pojebala one noći kad su se vjenčali, ali budući da je on otišao sutradan...
STROFE: Majko.
HIPOLIT: Silovatelj. Bolje nego debeli dečko koji jebe.
STROFE: Smiješ se.
HIPOLIT: Da.
STROFE: Znaš da si bezosjećajno kopile?
HIPOLIT: Rekli su.
STROFE: Ovo je tvoja pogreška.
HIPOLIT: Naravno.

STROFE: Bila mi je majka, Hipolite, moja majka. Što si joj učinio?

Hipolit je gleda.

STROFE: Ona je mrtva, kopile zasrano.

HIPOLIT: Ne budi glupa.

STROFE: Da.

Što si joj učinio, što si joj, jebem ti, učinio?

Strofe ga udara po glavi.

Hipolit joj hvata ruke i drži ih, tako da ga ne može udarati.

Strofe jeca, zatim se slomi i plače, a onda nekontrolirano nariče.

STROFE: Što sam napravila? Što sam napravila?

Hipolitov stisak pretvara se u zagrljaj.

HIPOLIT: Nisi ti, ne trebaš sebe okrivljavati.

STROFE: Čak joj nisam nikad stigla reći da je volim.

HIPOLIT: Znala je to.

STROFE: Nije.

HIPOLIT: Bila ti je majka.

STROFE: Ona...

HIPOLIT: Ona je znala, znala je, ona te voljela.

Nemaš se zašto okrivljavati.

STROFE: Rekao si joj za nas.

HIPOLIT: Onda krivi mene.

STROFE: Rekao si joj za Tezeja.

HIPOLIT: Da. Mene okrivljuje.

STROFE: Ti...

HIPOLIT: Ja. Mene okrivljuje.

Duga tišina.

Hipolit i Strofe drže jedno drugo.

HIPOLIT: Što se dogodilo?

STROFE: Objesila se.

Tišina.

STROFE: Poruka kaže da si je ti silovao.

Duga tišina.

HIPOLIT: Nije to trebala shvaćati tako ozbiljno.

STROFE: Voljela te je.

HIPOLIT (*Gleda je.*): Zar jeste?

STROFE: Reci mi da je nisi silovao.

HIPOLIT: Voljela me?

STROFE: Reci mi da to nisi napravio.

HIPOLIT: Ona kaže da jesam, a ona je mrtva. Vjeruj njoj.

Svima je tako lakše.
STROFE: Što je tebi?
HIPOLIT: Ovo je njezin dar.
STROFE: Molim?
HIPOLIT: Nema ih puno ovakvu priliku.
Nisu ovo pizdarije. Nisu ovo tričarije.
STROFE: Poreci. Vani je pobuna.
HIPOLIT: Napokon život.
STROFE: Pale palaču. Moraš poreći.
HIPOLIT: Jesi li luda? Umrla je da bi ovo napravila za mene. Proklet sam.
STROFE: Poreci.
HIPOLIT: Sjeban. Skroz proklet.
STROFE: Zbog mene. Poreci.
HIPOLIT: Ne.
STROFE: Ti nisi silovatelj. Ne mogu u to vjerovati.
HIPOLIT: Ni ja.
STROFE: Molim te.
HIPOLIT: Sjeban. Gotov.
STROFE: Pomoći ću ti da se sakriješ.
HIPOLIT: Stvarno me je voljela.
STROFE: Nisi to uradio.
HIPOLIT: Blagoslovljena.
STROFE: Jesi li?
HIPOLIT: Ne. Nisam.

Pođe odlaziti.

STROFE: Kamo ćeš?

HIPOLIT: Predati se.

Odlazi.

Strofe nekoliko trenutaka sjedi sama. Razmišlja.

Ustaje i ide za njim.

Šesta scena

Zatvorska ćelija.

Hipolit sjedi.

Ulazi Svećenik.

SVEĆENIK: Sine.

HIPOLIT: Malo spuštanje. Uvijek sam sumnjao da svijet nije mirisao po svježoj boji i cvijeću.

SVEĆENIK: Možda ti ja mogu pomoći.

HIPOLIT: Smrdi po pišaki i ljudskom znoju. Jako neugodno.

SVEĆENIK: Sine.

HIPOLIT: Nisi mi otac. On me neće posjećivati.

SVEĆENIK: Treba li ti što?

HIPOLIT: Imam jednokrevetnu ćeliju.

SVEĆENIK: Ja ti mogu pomoći.

HIPOLIT: Ne trebam pizdarije.

SVEĆENIK: Duhovno.

HIPOLIT: Iznad toga.

SVEĆENIK: Nitko nije iznad otkupljenja.

HIPOLIT: Ništa za priznati.

SVEĆENIK: Tvoja nam je sestra rekla.

HIPOLIT: Nama?

SVEĆENIK: Objasnila mi je situaciju.

HIPOLIT: Nije mi sestra.

Priznati, da. Ispovjediti, ne.

Priznajem. Silovanje. Jesam.

SVEĆENIK: Osjećaš li grižnju savjesti?

HIPOLIT: Hoćeš svjedočiti?

SVEĆENIK: To ovisi.

HIPOLIT: Ne. Ne grižnja savjest. Radost, zapravo.

SVEĆENIK: Zbog smrti tvoje majke?

HIPOLIT: Samoubojstvo, ne smrt. Nije mi bila majka.

SVEĆENIK: Osjećaš radost zbog samoubojstva svoje maćehe?

HIPOLIT: Ne. Ona je bila čovjek.

SVEĆENIK: Pa, u čemu onda nalaziš svoju radost?

HIPOLIT: Unutra.

SVEĆENIK: Teško mi je to povjerovati.

HIPOLIT: Naravno da ti je teško. Ti misliš da život nema smisla dok u njemu ne nađemo nekog da nas muči.

SVEĆENIK: Mene nitko ne muči.

HIPOLIT: Imaš najgoreg mogućeg ljubavnika. Ne samo da on misli da je savršen, on jeste savršen. Ja sam zadovoljan sam.

SVEĆENIK: Samozadovoljstvo je kontradiktoran pojam.

HIPOLIT: Mogu računati na sebe. Nisam se nikada iznevjerio.

SVEĆENIK: Pravo zadovoljstvo dolazi iz ljubavi.

HIPOLIT: Što kad ljubav umre? Budilica zvonit, vrijeme je da se probudiš, što onda?

SVEĆENIK: Ljubav nikada ne umire. Ona se razvija.

HIPOLIT: Opasan si ti.

SVEĆENIK: U poštovanje. U obzirnost.

Jesi li uzeo u obzir svoju obitelj?

HIPOLIT: Što s njom?

SVEĆENIK: To nije obična obitelj.

HIPOLIT: Ne. Mi međusobno nemamo nikakve veze.

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORIJA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

SVEĆENIK: Kraljevska je obitelj izabrana. Budući da ste privilegiraniji od većine, zato ste i najskloniji grijehu. Bog...

HIPOLIT: Nema Boga. Nema. Boga.

SVEĆENIK: A možda otkriješ da ima. Što ćeš onda? Nema pokajanja u sljedećem životu, samo u ovom.

HIPOLIT: Što predlažeš? Preobraćenje u posljednjem trenutku? Za svaki slučaj. Umri kao da Bog postoji, iako znaš da ne postoji. Ne. Ako ima Boga, htio bih ga gledati u lice, znajući da sam umro kao što sam i živio. U svjesnom grijehu.

SVEĆENIK: Hipolite.

HIPOLIT: Siguran sam da bi Bog bio dovoljno inteligentan da prozre svako moje pokajanje u zadnji čas.

SVEĆENIK: Znaš li što je to neoprostiv grijeh?

HIPOLIT: Naravno.

SVEĆENIK: U opasnosti si da ga počiniš. Ne radi se samo o tvojoj duši, u pitanju je budućnost tvoje obitelji...

HIPOLIT: Aha.

SVEĆENIK: Tvoje domovine.

HIPOLIT: Zašto to uvijek zaboravim?

SVEĆENIK: Tvoja seksualna nepromišljenost ne tiče se sviju. Ali se stabilnost nacionalnog morala tiče. Ti si čuvar ovog morala. Bogu ćeš odgovarati za propast zemlje koju vodite ti i tvoja obitelj.

HIPOLIT: Ja nisam odgovoran.

SVEĆENIK: Onda poreci silovanje. I ispovjedi taj grijeh. Sada.

HIPOLIT: Prije nego što sam ga počinio?

SVEĆENIK: Poslije je prekasno.

HIPOLIT: Da. Narav grijeha priječi priznanje.

Nisam mogao priznati i da sam htio.

Ne želim. To je grijeh. Točno?

SVEĆENIK: Još nije prekasno.

HIPOLIT: Točno.

SVEĆENIK: Bog je milostiv. On te izabrao.

HIPOLIT: Loš izbor.

SVEĆENIK: Moli sa mnom. Spasi se. I svoju domovinu. Nemoj počinuti taj grijeh.

HIPOLIT: Što te više muči, propast moje duše ili kraj moje obitelji? Ja nisam u opasnosti da počinim neoprostiv grijeh. Već jesam.

SVEĆENIK: Ne govori to.

HIPOLIT: Jebeš Boga. Jebeš monarhiju.

SVEĆENIK: Gospode, svrni svoj pogled na ovog čovjeka kojeg si izabrao, oprost mu grijeh koji dolazi od razuma kojim si ga blagoslovio.

HIPOLIT: Ne mogu grijesiti protiv Boga u kojeg ne vjerujem.

Duga tišina.

SVEĆENIK: Ne.

HIPOLIT: Nepostojeći Bog ne može oprostiti.

SVEĆENIK: Ne. Moraš si sam oprostiti.

HIPOLIT: Živio sam iskreno, pusti me da tako i umrem.

SVEĆENIK: Ako je istina tvoj apsolut, umrijet ćeš.

Ako je život tvoj apsolut...

HIPOLIT: Izabrao sam svoj put. Proklet sam.

SVEĆENIK: Ne.

HIPOLIT: Pusti me da umrem.

SVEĆENIK: Ne. Oprosti si.

HIPOLIT (*Razmišlja.*): Ne mogu.

SVEĆENIK: Zašto?

HIPOLIT: Vjeruješ li ti u Boga?

Svećenik ga gleda.

HIPOLIT: Ja znam što sam. I što ću uvijek biti. Ali ti, ti grijesiš znajući da ćeš priznati. Onda ti je oprošteno. I onda ide sve ispočetka. Kako se usuđuješ rugati tako moćnom Bogu? Ili možda baš doista i ne vjeruješ.

SVEĆENIK: Ovo je tvoje priznanje, ne moje.

HIPOLIT: Zašto onda klečiš? Bog sigurno jest milostiv. Da sam ja na njegovu mjestu, prezreo bih te. Izbrisao bih te s lica zemlje zbog tvoje neiskrenosti.

SVEĆENIK: Ti nisi Bog.

HIPOLIT: Ne. Princ. Bog na zemlji. Ali ne Bog. Srećom za sve zabrinute. Ne bih ti dopustio da grijesiš znajući da ćeš se ispovjediti i izvući.

SVEĆENIK: Nebesa bi bila prazna.

HIPOLIT: Kraljevstvo časnih ljudi, ljudi koji časno griješe. I smrt za one koji hoće spasiti guzicu.

SVEĆENIK: Što ti misliš, što je oprostjenje?

HIPOLIT: Tebi je ono možda dovoljno, ali ja ne mislim spašavati svoju guzicu. Ubio sam ženu i za to će me kazniti licemjeri koje ću povući sa sobom. Neka gorimo u paklu. Bog možda jest svemoguć, ali ima jedna stvar koju ne može učiniti.

SVEĆENIK: Ima nekakve čistoće u tebi.

HIPOLIT: Ne može me učiniti dobrim.

SVEĆENIK: Ne.

HIPOLIT: Posljednja crta obrane za poštena čovjeka.

Slobodna je volja ono što nas razlikuje od životinja.

Skida hlače.

A ja se nemam namjeru ponašati kao jebena životinja.

Svećenik oralno zadovoljava Hipolita.
HIPOLIT: To prepuštam tebi.

Svršava.

Drži ruke položene na Svećenikovo glavi.

Idi.

Priznaj.

Prije nego što izgoriš.

Sedma scena

Fedrino tijelo leži na lomači, pokriveno.

Ulazi Tezej.

Približava se lomači.

Diže pokrov i gleda Fedrino lice.

Pušta pokrov da padne.

Kleči uz Fedrino tijelo.

Trga si odjeću, zatim kožu pa kosu, sve frenetičnije, dok se skroz ne izmori.

Ali ne plače.

Ustaje i pripaljuje lomaču – Fedra nestaje u plamenu.

TEZEJ: Ubit ću ga.

Osmo scena

Izvan suda.

Skupila se gomila muškaraca, žena i djece, uključujući i Tezeja i Strofe. Oboje su maskirani.

TEZEJ: Izdaleka?

ČOVJEK 1: Newcastlea.

ŽENA 1: Dovedi smo djecu.

DIJETE: I roštiljić.

ČOVJEK 1: Objesiti bi ga trebali.

ŽENA 2: Kopile.

ČOVJEK 1: Ima ih pun kurac.

ŽENA 1: Dajte primjer.

ČOVJEK 1: Za što nas drže?

ŽENA 1: Paraziti.

ČOVJEK 2: Plaćamo kopilana koji siluje.

ČOVJEK 1: Ne više.

ČOVJEK 2: Nisu oni ništa posebno.

ŽENA 1: Silovao vlastitu majku.

ŽENA 2: Kopile.

ČOVJEK 2: Ona je bila jedina koja je imalo držala do sebe.

TEZEJ: On će hodati.

ČOVJEK 2: Čekat ću na jebenom ulazu.

ČOVJEK 1: Nećeš biti jedini.

ŽENA 1: Priznao je.

STROFE: To ništa ne znači.

ŽENA 2: Kopile.

TEZEJ: Može mu ići u korist. Oprostite, visosti, čitam Bibliju svaki dan, neću više nikada, slučaj odbačen. Neće valjda princa pod ključ, zar ne? Što god da je uradio.

ČOVJEK 2: Tako je.

ČOVJEK 1: Nema pravde.

TEZEJ: Članovi kraljevske obitelji. Kruna protiv krune? Nisu oni glupi.

ČOVJEK 1: Debelo govno, govna.

ČOVJEK 2: Ona je bila u redu.

ČOVJEK 1: Ona je mrtva.

TEZEJ: Ne zajašiš na krunu stoljećima ako nemaš ništa među ušima.

ČOVJEK 2: Tako je.

TEZEJ: Suđenje-predstava. Njega na klupu, žrtvuj ugled minornog princa, prognaj ga iz obitelji.

ČOVJEK 2: Točno, točno.

TEZEJ: Kažu da su se oslobodili pokvarenog elementa.

Ali monarhija ostaje nedirnuta.

ČOVJEK 1: Što ćemo?

ČOVJEK 2: Pravdu za sve.

ŽENA 1: Mora umrijeti.

ČOVJEK 2: Treba umrijeti.

ČOVJEK 1: Zbog nas.

ČOVJEK 2: I nje.

ŽENA 1: Ne zaslužuje da živi. Ja imam djecu.

ČOVJEK 1: Svi imamo djecu.

ŽENA 1: Imaš ti djecu?

TEZEJ: Ne više.

ŽENA 2: Siroto kopile.

ČOVJEK 2: Onda zna o čemu govorimo, zar ne.

ČOVJEK 1: Smeće će umrijeti.

ŽENA 1: Evo dolazi.

ŽENA 2: Kopile.

Dok provode Hipolita, gomila izvikuje optužbe i baca kamenje.

ŽENA 2: Kopile!

ČOVJEK 1: Umri, smeće!

PREMIJERE

RAZGOVOR

FESTIVALI

VOX

HISTRIONIS

AKTUALNOSTI

TEORUA

NOVE KNJIGE

SJEĆANJA

DRAMA

ŽENA 1: Truni u paklu, kopile!

ČOVJEK 2: Kraljevsko silovateljsko kopile!

Hipolit se oslobađa Policajca koji ga je držao i baca se u gomilu.

Pada Tezeju u ruke.

ČOVJEK 1: Ubij ga. Ubij kraljevski šljam.

Hipolit gleda Tezeja u lice.

HIPOLIT: Ti.

Tezej oklijeva, onda ga ljubi u usta i gura u ruke Čovjeku 2.

TEZEJ: Ubij ga.

Čovjek 2 drži Hipolita.

Čovjek 1 uzima mašnu omotanu djetetu oko vrata i stavlja je na Hipolitov vrat. Davi ga, a Žena 1 udara ga dok krklja u polusvijesti.

Žena 2 vadi nož.

STROFE: Ne! Ne! Nemojte ga ozlijediti, nemojte ga ubiti!

ČOVJEK 2: Ma, čuj je.

ČOVJEK 1: Brani jednog domaćeg.

ŽENA 1: Kakva si ti žena?

TEZEJ: Brani silovatelja.

Tezej povlači Strofe od Žene 2 koju ona napada.

Siluje ju.

Gomila gleda i kliče.

Kad je gotov, Tezej joj presijeca vrat.

STROFE: Tezej.

Hipolit.

Nevin.

Majko.

Oh, Majko.

Umire.

Čovjek 1 svlači Hipolitove hlače.

Žena 2 odsijeca genitalije.

Baca ih na roštilj.

Djeca kliču.

Jedno dijete skida ih s roštilja i baca na drugo dijete, koje vrišti i bježi.

Salve smijeha.

Netko ih ponovno nalazi i baca psu.

Tezej uzima nož.

Raspori Hipolita od spolovila do grudi.

Hipolitova crijeva iščupana su i bačena na roštilj.

On je izudaran i kamenovan i ispljuvan.

Hipolit gleda Strofino tijelo.

HIPOLIT: Strofe.

TEZEJ: Strofe.

Tezej pažljivije pogleda ženu koju je silovao i ubio.

S užasom je prepoznaje.

Kad se Hipolit potpuno umiri, Policajac, koji je gledao iz gomile, povremeno ga udara.

Gomila se razilazi, Tezej ostaje.

Policajac stoji i gleda Hipolita.

POLICAJAC 1: Siroto kopile.

POLICAJAC 2: Ti se šališ?

Udara jako Hipolita.

Imam dvije kćeri.

POLICAJAC 1: Trebali bismo ga maknuti.

POLICAJAC 2: Pusti ga neka trune.

Policajac 2 pljuje na Hipolita.

Odlaze.

Hipolit je nepokretan.

Tezej sjedi uz Strofino tijelo.

TEZEJ: Hipolite.

Sine.

Nikad te nisam volio.

Strofi.

Žao mi je.

Nisam znao da si to ti.

Bože, oprost mi, nisam znao.

Da sam znao da si ti, ne bih nikada...

Hipolitu.

Čuo si me, nisam znao.

Tezej si presijeca vrat i iskrvari na smrt.

Tri tijela leže potpuno nepokretna.

Odjednom, Hipolit otvara oči i gleda u nebo.

HIPOLIT: Lešinari.

Obuzdava smijeh.

Da je moglo biti više trenutaka kao što je ovaj.

Hipolit umire.

Lešinari se spuštaju i počinju jesti njegovo tijelo.